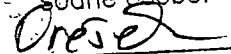

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

6.11. 2019

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter Liljana Polanec in Jure Likar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Vrhovno sodišče RS, njega pa Državno odvetništvo RS po višji državni odvetnici Mateji Klemenc Čeh, zoper toženo stranko: RS, ki jo zastopa INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-15/2019/10 z dne 14. 5. 2019,

na seji 6. novembra 2019

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-15/2019/10 z dne 14. 5. 2019 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponovni postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 285,00 EUR, v roku 15 dni od vročitve te sodbe.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženec je z izpodbijano odločbo pritožbi prosilca P. a (v tem upravnem sporu stranke z interesom) zoper tožnikovo odločbo z dne 19. 12. 2018 delno ugodil in tožnikovo odločbo delno odpravil ter odločil, da je tožnik dolžan stranki z interesom v roku 31 dni od vročitve te odločbe v elektronski obliki posredovati: Excel tabele „zaposleni v določenem obdobju, dodaten kriterij funkcionarji“ za obdobje od 1. 1. 2008 do 23. 10. 2018 z naslednjimi podatki: ime in priimek sodnika/sodnice, ime sodišča, obdobje zaposlitve od-do in-izpisa „ocene sodniške službe“ z dne 23. 10. 2018 z naslednjimi podatki: naziv sodišča, kjer sodnik/sodnica dela, ime in priimek sodnika/sodnice, naziv sodnika/sodnice (npr. okrajni, okrožni...), datum zadnje izdelane ocene, šifra in naziv ocene (naziv ocene po prvem odstavku 32. člena ZSS), pri čemer mora tožnik izbrisati celotno vrstico, kjer je pri sodnikih/sodnicah navedena „fiktivna ocena“ in „fiktivni datum ocene“, v preostalem delu pa je pritožbo stranke z interesom zavrnil.
2. V obrazložitvi navaja, da je tožnik zahtevo stranke z interesom zavrnil, ker zahtevanih podatkov oz. seznama s podatki o sodnikih nima in ker gre hkrati za podatke, ki predstavljajo izjemo od dostopa do informacij javnega značaja po 3. in 11. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ).
3. Toženec ugotavlja, da tožnik s seznamom, kot je predmet zahteve stranke z interesom, ne razpolaga v celoti, ker lahko iz dveh evidenc in sicer iz Excel tabele in iz izpisa ocene sodniške službe, prikliče samo določene podatke. Glede na navedeno je sledil odločitvi tožnika, da z zahtevano informacijo „vse ocene sodniške službe za obdobje od 1. 1. 2008 do 23. 10. 2018“ v obliki izpisa ne razpolaga in je zato v tem delu pritožbo stranke z interesom zavrnil.
4. Glede preostalih zahtevanih informacij toženec ugotavlja, da tožnik z njimi razpolaga oziroma jih lahko iz aplikacije MERFLAC prikliče. Ugotavlja, da gre za osebne podatke in da se zato postavlja vprašanje, ali je obdelava teh podatkov na način prostega dostopa zakonita oziroma ali obstaja zakonska podlaga za njihovo razkritje. Sklicuje se na (e) točko prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov. Navaja, da je stranka z interesom zahtevala dostop do informacij, ki jih tožnik vodi v centralni kadrovski evidenci (MFERAC) na podlagi 78. člena ZS, ki, med drugim, določa, da so podatki iz centralne kadrovske evidence za sodnike zaupni, razen podatkov in 2. in 10. točke tretjega odstavka tega člena, to pa so podatki o službenem razmerju za sodnika (datum nastopa sodniške službe, odločba o izvolitvi in imenovanju sodnika na sodniško mesto) in evidenca napredovanj, priznanj, nagrad, dodelitev in razporeditev. V navedeni določbi ni izrecno navedeno, da je mogoč prost dostop do podatkov iz centralne

kadrovske evidence, vendar pa je posebej določeno, da med zaupne podatke ne sodijo podatki o službenem razmerju za sodnike in evidence napredovanj, priznanj, nagrad, dodelitev in razporeditev. Gre torej za podatke, ki ne sodijo med varovane osebne podatke niti na podlagi ZS. Poleg tega obstaja zakonitost obdelave navedenih informacij tudi z vidika ZDIJZ, ki kot specialni predpis v tretjem odstavku 6. člena posega tudi na področje osebnih podatkov in izrecno določa, da izjema varstva osebnih podatkov ni podana, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Opozarja na (navedeno) sodno prakso Vrhovnega in Upravnega sodišča in ocenjuje, da osebni podatki, ki so povezani z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca ali javnega funkcionarja, ter podatki o porabi javnih sredstev, niso varovani. Zato tudi ni razloga, da bi moral (toženec) v postopek klicati sodnike/sodnice kot stranske udeležence, saj je zakonodajalec s prvim odstavkom a) 26.a člena ZDIJZ zaježil klicanje tretjih oseb v postopek, kadar ti s svojo udeležbo ne morejo spremeniti oz. vplivati na odločitev zavezanega organa, ki mu zakon nalaga javnost podatkov. Zaključuje, da Excel tabela z naslovom "Poročilo-zaposleni 1.12008 (pravilno: 1. 1. 2008), ki vsebuje zgoraj navedene podatke, sodi med prosto dostopne informacije javnega značaja, ker gre za podatke v zvezi z opravljanjem javne funkcije.

5. Ker sta Excel tabela in izpis ocen sodniške službe v določenem delu enaka, se tudi glede zakonitosti teh podatkov sklicuje na zgoraj navedeno obrazložitev. Ker so ocene sodniške službe skladno z ZS opredeljene kot zaupne, se sklicuje na sodno prakso, ko je sodišče v smiselni podobni zadevi odločilo, da ZJU ni specialen predpis v odnosu na ZDIJZ in da je razkritje osebnega podatka pod določenimi pogoji dopustno tudi v okviru izvrševanja pravice do dostopa do informacij javnega značaja. Če so ocene sodniške službe povezane z opravljanjem javne funkcije, sodijo med prosto dostopne informacije javnega značaja, ne glede na obstoj morebitnih izjem, tako z vidika osebnih podatkov kot tudi glede notranjega delovanja organa. Pa tudi če bi toženec sledil obrazložitvi tožnika, da so podane okoliščine, ki utemeljujejo obstoj izjeme varstva osebnih podatkov in da gre za podatke, ki so v zvezi z notranjim delovanjem organa oz. dejavnostjo organa in bi razkritje povzročilo motnjo pri delovanju organa, gre za podatke, ki sodijo v okvir prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, za katere je test tehtanja opravil že zakonodajalec in jasno določil, da gre za prosto dostopne informacije javnega značaja, ker so povezane z opravljanjem javne funkcije. Zato toženec ne more slediti utemeljitvi tožnika, da ocena sodniške službe ni v zvezi z opravljanjem javne funkcije sodnika, saj sodniki šele na podlagi ocene uveljavljajo druge pravice iz delovnega razmerja.
6. Glede na navedeno toženec ugotavlja, da zatrjevani izjemi po 3. in 11. točki

prvega odstavka 6. člena ZDIJZ nista izkazani. Tožnik pa mora kot upravljalec zbirke pri sodnikih, kot jih je prikazal na dan 23. 10. 2018, tudi izbrisati vrstico oz. ocene, kjer gre za fiktivne ocene in fiktivne datume ocen, s čemer bo zagotovil točnost podatkov v skladu s 5. členom Splošne uredbe o varstvu podatkov.

7. Tožnik se s takšno odločitvijo toženca ne strinja. Ocenjuje, da toženec poročila iz MFERAC v delu, v katerem slednje vsebuje podatke o oceni sodniške službe, stranki z interesom ne sme posredovati, ker sta, kot je to navedel že v svoji odločbi, podani izjemi iz 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Ne strinja se s stališčem toženca, da v smislu točke c) prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov podlago za posredovanje podatkov o ocenah sodniške službe daje tretji odstavek 6. člena ZDIJZ, v katerem je med drugim določeno, da med izjeme od prostega dostopa ne sodijo informacije, povezane z opravljanjem javne funkcije. Celo nasprotno. Meni, da iz navedene točke prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov izvira zakonska obveznost, da se podatkov iz omenjene zbirke ne obdeluje in ne razširja v nasprotju z določbo 78. člena ZS oz. da se jih varuje skladno z njihovo zaupno naravo. Podatki o ocenah sodniške službe in podatki o učinkovitosti sodniškega dela so namreč za sodnike zaupni, razen podatkov iz 2. in 10. točke tretjega odstavka tega člena. Med upravičenci, ki imajo pravico dostopa do centralne kadrovske evidence, ni opredeljenega posredovanja podatkov v smislu 79. člena ZS za namene transparentnosti po določbah ZDIJZ. Ni mogoče enačiti položaja javnih uslužbencev in položaja sodnikov kot javnih funkcionarjev. Položaj sodnikov, ki izvršujejo sodno oblast, je že v izhodišču drugačen od položaja javnih uslužbencev, zato njihov položaj, tudi glede na potrebe po zaupnosti njihovih podatkov, ni primerljiv. ZS ločuje med podatki za sodnike in javne uslužbence, ko v šestem odstavku 78. člena jasno navede, da so podatki za sodnike tajni, medtem ko za javne uslužbence zakon takšne določbe ne vsebuje. Zato se toženec ne more pavšalno sklicevati na prakso sodišča v smiselno podobni zadevi, v kateri je bil obravnavan dostop do podatkov iz kadrovske evidence javnih uslužbencev. ZS tako jasno izraža zahtevo po ohranitvi zaupnosti podatkov o sodnikih, ki se vodijo v centralni kadrovski evidenci in bi ob kakršnikoli drugačni razlagi določb 78. in 79. člena ZS v tem delu povsem izvedeneli, kar pa ni bil zakonodajalčev namen. Poleg navedene izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ pa tožnik ocenjuje, da je podana tudi izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Sklicuje se na sodbo tukajšnjega sodišča I U 1604/2015 z dne 5. 1. 2015. *Ratio* izjeme notranjega delovanja je v varstvu učinkovitega in kakovostnega dela organov. Podatki, ki jih želi dobiti stranka z interesom, so sami po sebi goli podatki, ki bi v takšni obliki pri posredovanju javnosti lahko povzročili motnje pri učinkovitem delovanju sodne veje oblasti, saj bi razkritje podatkov brez ustrezne interpretacije pomenilo možnost diskreditacije sodnikov in vpliva na nemoteno delovanje sodstva. Zakon o sodniški službi pa izrecno varuje tako strokovno kot

tudi človeško avtoriteto sodnika kot bistveno za opravljanje sodniške funkcije. Gre torej za posledice, ki očitno lahko vplivajo na izvrševanje funkcij sodstva kot neodvisne veje oblasti. Pred „rangiranjem“ sodnikov na podlagi golih podatkov izrecno svari tudi Posvetovalni svet evropskih sodnikov pri Svetu Evrope in priporoča, naj postopek ocenjevanja ostane zaupen zaradi zagotavljanja sodniške neodvisnosti in varnosti sodnikov, ker bi to lahko ogrozilo sodnikovo neodvisnost in okrnilo zaupanje v sodni sistem. Zatrjevane izjeme toženec ni preverjal *in concreto*. Tožnik meni, da je že zakonodajalec v primeru podatkov o sodnikih presodil, da javna objava podatkov o sodnikih, ki se vodijo v okviru centralne kadrovske evidence, ne bi z ničemer prispevala k zagotavljanju sodniške neodvisnosti in da zato določba 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ v konkretnem primeru ni uporabljiva.

8. Tožnik še opozarja, da se centralna kadrovska evidenca lahko upravlja z uporabo informacijske tehnologije. Sam uporablja aplikacijo MFERAC, iz katere ocene sodniške službe vseh sodnikov lahko priključijo, vendar pa to omogoča njihovo rangiranje. Prepoved rangiranja sodnikov pa izvira že iz same narave njihove funkcije kot samostojnih in neodvisnih nosilcev sodne veje oblasti, kakršen položaj jim zagotavlja že Ustava RS. To pa se nedvomno odraža tudi v določbah ZS glede zaupnosti njihovih podatkov. Pravna ovira torej izhaja iz 78. in 79. člena ZS, kar je toženec spregledal. Toženec torej ni pravilno uporabil določb 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi s tretjim odstavkom 6. člena ZDIJZ in določbami 78. in 79. člena ZS. Zaradi napačnega naziranja se toženec tudi ni konkretno opredelil do izjeme notranjega delovanja organa iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, kar pomeni, da odločbe v tem delu ni mogoče preizkusiti. Zato je podana tudi kršitev 2. točke prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) v zvezi s 7. točko drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP). Tožnik še ocenjuje, da podatki o ocenah sodniške službe niso po samem zakonu javni in v konkretnem primeru ni mogoče uporabiti a26.a člena ZDIJZ, pač pa pravila ZUP o stranski udeležbi v upravnem postopku. Zato bi morali biti vsi sodniki, na katere se podatki nanašajo, pozvani, da se o tem izrečejo in s tem zavarujejo svoje pravice in pravne koristi, česar pa toženec ni storil. Tožnik sodišču predlaga, da tožbi ugodi, odločbo toženca odpravi in s sodbo odloči o stvari oz. podredno, da tožbi ugodi, odločbo toženca odpravi in zadevo vrne tožencu v ponovni postopek. Zahteva tudi vračilo stroškov tega postopka.
9. Toženec v odgovoru na tožbo poudarja, da ni enačil položaja sodnikov z javnimi uslužbenci, vendar pa pri presoji, ali gre za varovane osebne podatke, ni mogoče mimo določbe prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se ne

glede na obstoj izjeme dostop dovoli, če gre za podatke, povezane z opravljanem javne funkcije. Sodniki pa so javni funkcionarji, ki opravljajo javno funkcijo. Zato ne morejo biti izločeni iz zahteve po transparentnem delovanju, ki velja za vse državne organe.

10. -sedaj stranka z interesom v odgovoru na tožbo nasprotuje tožbenemu zahtevku in se sklicuje na tretji odstavek 6. člena ZDIJZ, da je zakonodajalec že sam opravil tehtanje med nasprotujočimi si interesi ter med absolutne pozitivne izjeme med drugim uvrstil podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije. Zakonodajalec je v skladu z doktrino pričakovane zasebnosti, ki jo je leta 1997 prevzelo tudi ESČP v zadevah Halford v. Združeno kraljestvo in Copland v. Združeno kraljestvo in nato tudi Ustavno sodišče v odločbi U-I-25/95, prenesel v ZDIJZ in odločil, da javni uslužbenec ni upravičen pričakovati zasebnosti glede podatkov, potrebnih za določeno delovno mesto, kot tudi ne glede dela, ki ga neposredno opravlja pri organu kot javni uslužbenec ali javni funkcionar.
11. Tožnik v pripravljalni vlogi poudarja, da je treba dodatne izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja presojati tudi z vidika določb specialne zakonodaje kot to izhaja tudi iz že navedene sodbe sodišča I U 1604/2015.
12. Toženec v pripravljalni vlogi naznanja sodišču, da je med sodnim postopkom sprejel novo odločbo in sklep, s katerim je sledil stranki z interesom, da nima več interesa pridobiti zahtevanih informacij javnega značaja za poimensko (navedene) tri sodnike.
13. Tožba je utemeljena.
14. V obravnavani zadevi gre za podatke, ki se nanašajo na osebne podatke sodnikov. Tožena stranka je po pritožbi prosilca pritožbi delno ugodila in odločila, da mora organ v postavljenem roku prosilcu posredovati (navedene) osebne podatke o sodnikih. Svojo odločitev je oprla na ugotovitev, da gre za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije in da so zato ti podatki informacije, ki so prosilcu dostopne.
15. Varstvo osebnih podatkov ureja Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov. Iz določb te uredbe med drugim izhaja, da sta ureditev obdelave osebnih podatkov in postopki obdelave teh podatkov prepuščena državam članicam EU.
16. Tako 78. člen Zakona o sodiščih (ZS) določa, da centralno kadrovska evidenco za sodnike in javne uslužbence sodišč upravlja Vrhovno sodišče RS (prvi odstavek 78. člena) in da se centralna kadrovska evidenca lahko upravlja z uporabo informacijske tehnologije (drugi odstavek 78. člena). Tretji odstavek istega člena določa osebne in druge podatke sodnikov, ki se v centralni kadrovski evidenci

obdelujejo. Šesti odstavek istega člena določa, da so podatki iz centralne kadrovske evidence za sodnike zaupni, razen podatkov iz 2. točke, to so podatki o službenem razmerju za sodnika (datum nastopa sodniške službe oziroma odločba o izvolitvi in imenovanju sodnika, sodniško mesto) in 10. točke: evidenca napredovanj, priznanj, nagrad, dodelitev in razporeditev iz tretjega odstavka tega člena in da morajo organi, ki so pristojni sprejemati odločitve, o katerih se po določitvi prejšnjega odstavka vodi centralna kadrovska evidenca, in organi, ki upravljajo zbirke osebnih podatkov oziroma evidence, ki vsebujejo te podatke, podatke brezplačno zagotoviti Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, če niso javno dostopni. V 79. členu ZS pa je določeno, da ima oseba, katere podatki so vpisani v centralni kadrovski evidenci, pravico zahtevati brezplačni dostop do vsebine podatkov, ki se nanašajo nanjo, in zahtevati popravek, če so podatki napačni (prvi odstavek 79. člena). Nadalje je določeno, da imajo pravico do brezplačnega dostopa v centralno kadrovske evidenco sodni svet, ministrstvo, pristojno za pravosodje, disciplinsko sodišče, disciplinski tožilec, personalni svet in predsednik sodišča zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu oziroma zakonu, ki ureja sodniško službo ter nadzorni organi, določeni z zakonom (drugi odstavek 79. člena ZS). Po tretjem odstavku istega člena se podatki iz centralne kadrovske evidence lahko uporabijo za izvajanje tega zakona in zakona, ki ureja sodniško službo, zlasti glede urejanja položaja, pravic, dolžnosti in odgovornosti sodnikov ter za opravljanje zadev pravosodne in sodne uprave in da se podatki iz centralne kadrovske evidence, ki se nanašajo na javne uslužbence, lahko uporabijo tudi za izvajanje politike upravljanja kadrovskih virov, za obračun plač in izpolnjevanje drugih obveznosti delodajalca ter za odločanje o pravicah in obveznostih iz delovnih razmerij.

17. Podatki iz centralne kadrovske evidence se, kot je zgoraj navedeno, lahko uporabijo, za izvajanje ZS in zakona, ki ureja sodniško službo. Sodniško službo ureja Zakon o sodniški službi (ZSS). V prvem odstavku 31. člena ZSS je določeno, da personalni svet izdelava za sodnike oceno sodniške službe vsaka tri leta, pred tem časom pa na zahtevo sodnega sveta, predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje, ministra, pristojnega za pravosodje, ali sodnika samega. Minister, pristojen za pravosodje, lahko zahteva oceno sodniške službe samo v okviru izvajanja svojih pristojnosti. V drugem odstavku istega člena (31. člen ZSS) je določeno, da se ocena sodniške službe izdelava na podlagi podatkov iz osebnega spisa sodnika in drugih podatkov o izpolnjevanju kriterijev iz 28. člena tega zakona ter se v okviru izdelave ocene sodniške službe za ugotovitev izpolnjevanja kriterijev pregledujejo spisi zadev, dodeljenih sodniku, in zadev, o katerih je že bilo pravnomočno odločeno. Po četrtem odstavku istega člena se osebni spis sodnika vodi v uradu predsednika sodišča, pri katerem sodnik opravlja sodniško službo, za predsednika sodišča pa v uradu predsednika sodišča neposredno višje stopnje; če pa je sodnik premeščen na drugo sodišče, se osebni spis prenese v urad

predsednika tega sodišča. Po petem odstavku istega člena se v osebni spis sodnika po odredbi predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje, personalnega sveta, sodnega sveta ali na zahtevo sodnika vnašajo vsi podatki, pomembni za izdelavo ocene sodniške službe in se z vsebino vsakega vnosa takoj seznanijo sodnika, na katerega se spis nanaša. Po šestem odstavku istega člena lahko podatke iz osebnega spisa vpogledajo le osebe in organi iz prejšnjega odstavka, disciplinski tožilec in disciplinsko sodišče zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč, ter sodnik, ki ima pravico do vpogleda v svoj osebni spis.

18. Iz navedenih določb ZS in ZSS tako izrecno izhaja, da so ocene sodniške službe zaupne in torej niso javne. To pomeni, kot je to pravilno navajal tožnik že v prvostopenjski odločbi, da je zakonodajalec z določbo šestega odstavka 78. člena ZS, s katero je izrecno predpisal obseg in način dostopa do podatkov o opravljanju javne funkcije v specifičnem primeru sodnikov oziroma v skladu z načelom sorazmernosti opravi tehtanje teh podatkov na eni strani in zasebnostjo sodnikov ter pomenom teh podatkov za njihovo nemoteno opravljanje sodniške funkcije na drugi strani. Poleg tega tako iz 78. člena ZS, kot tudi iz 31. člena ZSS izhaja, da ima pravico do dostopa do podatkov iz centralne kadrovske evidence o sodnikih (78. člen ZS) oziroma pravico do osebnega spisa, v katerem se nahajajo sodniške ocene (31. člen ZSS), le omejen (določen) krog upravičencev. Navedena zakona tako ne omogočata prostega dostopa do podatkov o sodnikih v zvezi s sodniško oceno (vsakemu) prosilcu. Z restriktivno določenim krogom upravičencev do podatkov o sodnikih v zvezi z oceno je namreč zakonodajalec zaščitil uresničevanje načela neodvisnosti sodnikov kot nosilcev sodne veje oblasti, ki ga pri opravljanju sodniške funkcije zagotavlja že 125. člen Ustave RS, poleg tega še 3. člen ZS in 2. in 2.a člen ZSS. To je tudi glavni razlog, da ZS v 9. točki tretjega odstavka 78. člena v povezavi s šestim odstavkom 78. člena ZS določa, da se kot zaupni podatek v centralni kadrovske evidenci obdeluje podatek o sodniški oceni.
19. Za odločitev v obravnavanem primeru je torej ključna neodvisnost sodstva kot celote in sodnikov kot individualnih neodvisnih nosilcev sodne veje oblasti, kar je pravilno izpostavil tožnik že v prvostopenjski odločbi. Neodvisnost sodnikov pomeni, da lahko vsak sodnik samostojno odloča brez kakršnihkoli ovir ali pritiskov. Do te ključne okoliščine za odločitev v obravnavani zadevi pa se toženec ni opredelil. V obrazložitvi izpodbijane odločbe sploh ni omenil ničesar o načelu neodvisnosti sodstva oziroma sodnikov. Kar pa seveda ne pomeni, da sodniki niso izpostavljeni nadzoru. Iz izpostavljenih zakonskih določb obeh citiranih zakonov namreč jasno izhaja tako javna odgovornost sodnikov v zvezi z opravljanjem sodniške funkcije kot tudi številni nadzorstveni mehanizmi, ki veljajo tudi za sodnike pri njihovem delu.
20. Toženec je svojo odločitev, da gre za podatke, dostopne prosilcu, oprl na prvo

konkretnem primeru niso javni že na podlagi zakona, ker določba 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ ne velja za sodnike, opredelilo zgoraj. Razen tega iz že ustaljene upravnosodne prakse (gl. npr. sodbe tukajšnjega sodišča U 1934/2007, I U 637/2010, I U 1421/2015) izhaja stališče, da morajo biti v postopku udeleženi vsi, na katerih pravice ali pravne koristi bi odločba lahko vplivala. Tudi v 38. členu Ustave RS je določeno, da ima posameznik pravico do zakonite obdelave osebnih podatkov in v nasprotnem primeru pravico do sodnega varstva. Tako po določbah Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov Poglavlje III, ki govori o pravicah posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, kot tudi po določbah Zakona o varstvu osebnih podatkov (32. člen) ima namreč posameznik določene (navedene) pravice v zvezi z obdelavo svojih osebnih podatkov, zlasti pravico do ugovora.

24. Sodišče še pojasnjuje, da je v obravnavanem primeru sklicevanje stranke z interesom na zadevi Halford v. Združeno kraljestvo in Copland v. Združeno kraljestvo v konkretnem primeru nerelevantno. Ne gre namreč za enako pravno in dejansko stanje kot v konkretnem primeru, saj v s strani stranke z interesom izpostavljenih zadevah ni šlo za sodnike.
25. Poleg bistvene kršitve upravnega postopka je torej v obravnavani zadevi prišlo tudi do napačne uporabe materialnega prava, zaradi katere se toženec v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni opredelil do okoliščin, ki bi utegnile biti bistvenega pomena za odločitev. Sodišče je zato v skladu s 3. in 4. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijano odločbo odpravilo in v skladu s tretjim odstavkom istega člena vrnilo zadevo organu, ki je odločbo izdal, v ponoven postopek.
26. To pomeni, da bo moral organ, če bo tudi v ponovljenem postopku ocenil, da so izpolnjeni pogoji za posredovanje vseh zahtevanih podatkov, o tem obvestiti vse posameznike, na katere se podatki nanašajo in jim dati možnost izjave. Prav tako se bo moral opredeliti do obravnavanja zahtevanih podatkov kot informacij javnega značaja z vidika vpliva na nemoteno delovanje sodstva.
27. Sodišče je o zadevi odločilo brez glavne obravnave na nejavni seji senata, ker je bilo že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta in upravnega spisa očitno, da je treba tožbi ugoditi in izpodbijano odločbo odpraviti (prva alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1). Zadeva se s tem vrne v stanje, v katerem je bila, preden je bil izpodbijani upravni akt izdan (tretji odstavek 64. člena ZUS-1). Pristojni organ je pri tem vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava in na njegova stališča, ki se tičejo postopka (četrti odstavek 64. člena ZUS-1).
28. Ker je sodišče tožbi ugodilo in je tožnika zastopalo Državno odvetništvo, ki je zahtevalo tudi povrnitev stroškov postopka, je sodišče presodilo, da mora toženec

alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, da gre za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije. Vendar se sodišče strinja s tožnikom, ki v tožbi pravilno opozarja, glede na izrecne določbe 78. člena ZS, da ni mogoče enačiti položaja javnih uslužbencev in položaja sodnikov. Položaj sodnikov, ki izvršujejo sodno oblast, je že v izhodišču drugačen od položaja javnih uslužbencev, zato njihov položaj tudi glede na potrebe po zaupnosti njihovih podatkov ni primerljiv. ZS izrecno ločuje med podatki za sodnike in javne uslužbence, ko v šestem odstavku 78. člena jasno navede, da so podatki za sodnike tajni, medtem ko za javne uslužbence zakon takšne določbe ne vsebuje. Zato se toženec tudi po mnenju sodišča ne more uspešno sklicevati na prakso sodišča v smiselno podobni zadevi, v kateri je bil obravnavan dostop do podatkov iz kadrovske evidence javnih uslužbencev.

21. Sodišče nadalje pritruje stališču tožnika, da pravna ovira glede dostopa do zahtevanih podatkov v obravnavanem primeru torej izhaja iz 78. in 79. člena ZS, kar je toženec očitno spregledal. Toženec torej ni pravilno uporabil določb 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi s tretjim odstavkom 6. člena ZDIJZ in določbami 78. in 79. člena ZS. Samo preko varstva osebnih podatkov, kot je to storil toženec v konkretnem primeru, se obravnavane zadeve, glede na to, da je v zadevi ključna neodvisnost sodnikov, ne da pravilno rešiti. Zato se toženec zaradi napačnega naziranja tudi ni konkretno opredelil do izjeme notranjega delovanja organa iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, kar pomeni, da odločbe v tem delu ni mogoče preizkusiti. Zato je podana tudi kršitev 2. točke prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) v zvezi s 7. točko drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP).
22. Tudi ni mogoče mimo dejstva, da so podatki, ki jih želi dobiti stranka z interesom, tudi po presoji sodišča sami po sebi goli statistični podatki, ki bi kot taki, kot je to zatrjeval tožnik že v prvostopenjski odločbi, brez ustrezne interpretacije lahko povzročili potencialno zavajajoče podatke in s tem možnost diskreditacije sodnika in posameznega sodišča, to pa bi lahko vplivalo tudi na nemoteno delovanje sodstva kot celote. Zakon o sodniški službi namreč izrecno varuje tako strokovno, kot tudi človeško avtoriteto sodnika (2. in 2.a člen ZSS) kot bistveno za učinkovito in kakovostno opravljanje sodniške funkcije. Krnjenje te avtoritete, do katerega lahko pripelje objava podatkov, ki so nepopolni in potencialno zavajajoči, zato lahko pomeni slabitev funkcije sodnika kot nosilca sodnega odločanja (125. člen Ustave RS in prvi odstavek 1. člena ZS). Gre torej za posledice, ki očitno lahko vplivajo na izvrševanje funkcij sodstva kot neodvisne veje oblasti.
23. Toženec je nadalje zavzel stališče, da so zahtevani podatki na podlagi 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ javni, ker se nanašajo na opravljanje javne funkcije in da zato v konkretnem primeru ni treba uporabiti a26.a člena ZDIJZ o stranski udeležbi v postopku. Sodišče se je do tega, da zahtevani podatki v

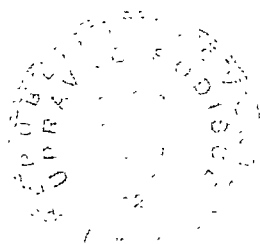
tožniku v skladu z določbo tretjega odstavka 25. člena ZUS-1 povrniti stroške postopka. V skladu z navedeno določbo se tožniku v upravnem sporu prisodi pavšalni znesek povračila stroškov, skladno s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (Pravilnik). Na podlagi prvega odstavka tretjega člena Pravilnika je sodišče tožniku prisodilo ustrezen pavšalni znesek, upoštevajoč pri tem, da je bilo o zadevi odločeno na seji senata in ob upoštevanju določbe prvega odstavka 8. člena Zakona o državnem odvetništvu, da se stroški zastopanja državnega odvetništva v postopkih pred sodišči in drugimi organi obračunajo po tarifi, ki ureja odvetniške storitve.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 6. november 2019

Predsednik senata:
mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.